

Bylo proto tak uznati, jak se stalo.

Výrok o útratách spočívá na §§ 41, 50 čřs.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 9. listopadu 1929, R v II 478/29.*)

Karel Jelínek.

Knihkupec, prodáv knihu, jejíž původce, nakladatel a tiskař jsou v cizině a nemohou proto býti postaveni před tuzemský soud (§ 1, odst. 2. tisk. nov., § 24 tisk. nov.), nedopouští se urážky na cti, aniž ho stihá zodpovědnost za zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov., neznal-li závadný obsah knihy a nemohl-li si proto býti vědom toho, že se rozšiřováním knihy dotýká cti jiného.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v U. H. ze dne 2. listopadu 1929, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 481, 488, 491 tr. zák.

Důvod y: V souzeném případě jde o tiskopis neperiodický. Platí tedy předpis § 24 tisk. nov. čís. 124/24. Podle tohoto § 24 jest za činy v § 1 tisk. nov. uvedené, byly-li spáchány obsahem neperiodického tiskopisu, užiti ustanovení § 1 tisk. nov., najmě § 1, odst., (2), avšak na místo zodpovědného redaktora nastupuje nakladatel (vydavatel) a, není-li znám, zodpovědný správce tiskárny. Původce a tiskař jsou vesměs v cizině a nemohou býti postaveni před tuzemský soud. Nejsou tedy podle § 1, odst. (2), § 24 tisk. nov. ze zodpovědnosti vyňaty osoby, jež spolupůsobily při obvyklém rozšiřování tiskopisů.

Podle § 7 tr. zák., byl-li spáchán zločin obsahem tiskopisu, jsou vinni týmž zločinem . . . obstaravatel prodeje, knihkupec . . . a vůbec všechny osoby, jež . . . při rozšiřování trestného tiskopisu působily, ač lze-li na ně vztahovati obecná ustanovení § 1 tr. zák., a podle § 10 tr. zák. počíná se trestnost činu pro ně počátkem jejich spolupůsobení.

Podle § 239 tr. zák. mají se vztahovati ustanovení §§ 5 až 11 tr. zák. o zločinech i na přečiny, pokud výjimky z toho . . . nevyplývají ze zvláštní povahy přečinu.

Po stránce subjektivní nevyžaduje se k přečinům proti bezpečnosti cti podle §§ 487 až 493 tr. zák. úmysl urážeti (animus iniuriandi), stačí vědomí pachatelovo, že se cti jiné osoby dotýká způsobem v §§ 487 až 493 tr. zák. uvedeným.

Rozsudek kmetského soudu v odstavci 2. v tom směru zjišťuje, že nebylo výsledky řízení vyvráceno zodpovídání se obžalovaného, že závadnou knihu vůbec nečetl a neznal její obsah, a že si tedy

*) P o z n. r e d. Rozhodnutí toto je slohově i jazykově zvláštností, přesto, že redakce se pokusila některé výrazy, namnoze zcela nečeské, opravit.

nebyl a ani nemohl býti vědom, že snad obsahuje urážky soukromého obžalobce.

Pokud zmateční stížnost soukromého obžalobce napadá rozsudek tvrzením, že zodpovídání obžalovaného, že mu nebyla známa tendence knihy, jest nevěrohodné, neprovádí stížnost dovolávané důvody zmatečnosti § 281 čís. 5, 9 písm. b) tr. ř. po zákonu, brojíc jen proti hodnocení výsledků hlavního přelíčení nalézacím soudem v rozsudku, kteréžto hodnocení jest podle § 258 tr. ř. vyhrazeno soudu první stolice.

Pokud zmateční stížnost v této příčině vytýká rozsudku nalézacího soudu neúplnost proto, že nebyla v něm hodnocena výpověď svědka H. K-ého, je tato námitka zřejmě bezdůvodná, neboť řečený svědek udal sice, že v měsíci říjnu nebo listopadu 1928 koupil v obchodě obžalovaného knihu »Der unbekannte Diktator«, sám však připustil, že mu tenkrát prodavačka řekla, že knihu na skladě nemají, že mu ji však opatří soukromě, a také skutečně opatřila, při čemž výslovně podotkl, že nemůže vyloučiti pravdivost onoho tvrzení prodavačky.

Podle § 24 a citovaného v něm § 6 tisk. nov. čís. 124/24 při tiskopisu neperiodickém zodpovědnost za zanedbání povinné péče podle ustanovení cit. § 6 stihá nakladatele (vydavatele) a, není-li znám, zodpovědného správce tiskárny, nikoli však osoby spolupůsobivší při obvyklém rozšiřování tiskopisů, na př. obstaravatele prodeje, knihkupce, jak zmateční stížnost soukromého obžalobce mylně za to má.

V souzeném případě bylo by nezbytné zjistiti, že si byl obžalovaný-knihkupec vědom toho, že se rozšiřování pozastaveného neperiodického tiskopisu dotýká cti soukromého obžalobce, a nelze urážku na cti spáchat i pouhým nedopatřením (rozh. sb. n. s. č. 1699).

Vědomí to však nebylo zjištěno.

R o z h o d n u t í n e j v y š. s o u d u z e d n e 11. ú n o r a 1931,
Z m II. 131/30. Dr. B.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

H o r a: Soustava exekučního práva se zřetelem ke Slovensku a P. R. — vyšla z pera profesora formálního práva na Karlově universitě v Praze. Dílo toto jest jediným dílem, upravujícím soustavně předpisy práva exekučního čsl. státu způsobem vědeckým, a to předpisy exekučního práva v zemích historických i v zemích kdysi uherských. Jest také výbornou stěžejní pomůckou studijní všem, kdož chtějí své právnické vědomosti si prohloubiti; a studujícím všech právnických fakult nahrazuje základy přednášek o právu exekuč. vydané v r. 1926. Srozumitelným způsobem jest umožněno všem praktikům osvětliti si zákonné předpisy všude tam, kde ustanovení zákonná jsou poněkud nejasná, neb